

Nævn orienteret om sagens gang, ligesom jeg vil rose dem for den måde, man i øvrigt har håndteret denne vanskelige sag på.

Kl. 19.00

Alt i alt kan man vist ikke i al fairness hævde, at Folketinget og offentligheden ikke fuldt og aldeles er oplyst om, hvad der er foregået i den sag om en håndfuld harmløse tegninger i Jyllands-Posten, der har ført til så mange voldelige, mærkelige og surrealistiske begivenheder rundt omkring i de muslimske diktaturstater. Læg mærke til, at det ikke er i Danmark, den ballade har været, det har været ude i diktaturstaterne.

Dansk Folkeparti har hele vejen igennem sagen været den solide bastion, som regeringen kunne være sikker på ikke gav efter for de usaglige og mange gange usmagelige stormløb mod Danmarks interesser, som mange fra den anden opposition systematisk har iværksat. En sådan bastion vil Dansk Folkeparti også fremover være.

Inden jeg slutter af, vil jeg lige forholde mig til bemærkningerne til forslaget, hvori det hævdes, at Danmarks internationale omdømme har lidt skade. Denne påstand er desværre en af de konstant tilbagevendende myter, nemlig at vores synspunkter på den internationale scene er forvrænget, men det gør det jo ikke rigtigere, at den nu gentages.

Virkeligheden er, at Danmark givetvis har et elendigt omdømme i en række diktaturstater i Mellemøsten og i Asien, men at Danmarks omdømme i ordentlige, demokratiske stater og blandt demokratiske og frihedselskende mennesker fortsat er fortræffeligt. Rundtomkring fra hele verden er vi af disse demokratiske kredse blevet rost, fordi vi i vores lille land mod alle odds har stået så urokkeligt fast på friheden, som vi har gjort.

Dansk Folkeparti kan meddele, at vi heller ikke kan støtte dette forslag.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen, og så er det fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

Pia Christmas-Møller (KF):

Må jeg ikke allerførst fastslå, at Muhammedkrisen ikke er et overstået kapitel. Selv om det kan virke sådan, når man følger danske medier og ikke mindst følger oppositionens optræden og ageren, må det fastslås igen og igen, at krisen stadig væk buldrer derude. Udenrigsministeren

og udenrigstjenestens mange diplomater er blandt de mange, der i forreste linje fortsat kæmper for at dæmme op for de internationale dønninger.

Det er således efter min mening direkte utidigt at tage de historiske og konkluderende briller på. Alle kræfter skal fortsat bruges på at løse krisen og ikke på at skrive alenlange redegørelser eller svare på spørgsmål, som i øvrigt kun har en historisk interesse. Politiske spørgsmål, politiske uenigheder og politiske afvejn timer skal behandles og konkluderes politisk og ikke juridisk.

Derfor skal politiske diskussioner ikke afgøres i en kommission, men her i Folketinget. Det er faktisk det, vi har Folketinget til. Håndteringen af Muhammedkrisen er et politisk anliggende og ansvar. Der har været og er fortsat uenighed mellem oppositionen og regeringen om håndteringen i nogle konkrete situationer, og det er helt legitimt. Den diskussion tager vi i Det Udenrigspolitiske Nævn, i Folketingssalen og i offentligheden.

Sådan har det været, og sådan skal det fortsat være. Vi deltager gerne aktivt fra konservativ side. Vi har fra regeringspartierne side foreslået oppositionen, at vi skulle tage en forespørgselsdebat her inden sommerferien, men fru Helle Thorning-Schmidt har på samtlige oppositionspartiers vegne minus Dansk Folkeparti sagt nej til dette forslag. Man har afvist at tage en generel drøftelse her i Folketingssalen.

Nuvel, det må så være så, men derfra og så til at gække til at nedsætte en undersøgelseskommission ville dog være et fejlgreb af den anden verden. Det vil ikke alene være en gal håndtering af et politisk anliggende, som ville beslaglægge kræfter, der ellers kunne være brugt konstruktivt til at bekæmpe krisen. Det ville også kunne blive brugt af de kræfter, der ønsker at fortsætte krisen.

Som flere har været inde på, lægger forslaget op til at undersøge og redegøre for alle faser, herunder for reaktionerne fra andre lande, bl.a. Egypten og andre islamiske lande, og deres aktiviteter i forløbet. De officielle forhold er jo allerede fremme og tilgængelige, som andre har været inde på, men det må da være temmelig tvivlsomt, om det overhovedet kan lade sig gøre for en dansk undersøgelseskommission at få fortrolige oplysninger ud fra andre lande, herunder ikke mindst fra lande, der ikke just er kendt for offentlighed i forvaltningen. Det er vist mere end almindeligt naivt at tro på det.